

CONGREGATIO DE CAUSIS SANCTORUM

COMPOSTELLANA

BEATIFICATIONIS et CANONIZATIONIS

SERVAE DEI

MARIAE ANTONIAE A IESU

(in saeculo: MARIAE ANTONIAE PEREIRA Y ANDRADE)

MONIALIS PROFESSAE

ORDINIS CARMELITARUM DISCALCEATORUM

(1700-1760)

DECRETUM SUPER VIRTUTIBUS

«Fructus autem Spiritus est caritas, gaudium, pax, longanimitas, benignitas, bonitas, fides» (*Gal* 5, 22).

Virtutum proventus, quem Paulus apostolus contemplatur in Spiritus actione, singulariter resonat in vita et spirituali itinere Servae Dei Mariae Antoniae a Iesu (in saeculo: Mariae Antoniae Pereira y Andrade): quae, gratiae operi docilis, prompta fuit ut

divina voluntas formaret eam secundum Christi pauperis humilisque imaginem.

Serva Dei nata est in pago v. d. *El Penedo* in Hispania die 5 mensis Octobris anno 1700, in devota familia. Litterarum ignara, septem annos nata, inducta est ad usum mentalis orationis et duos post annos incepit patefacere mystica portenta, quae eam tota vita comitabuntur. Patre defuncto, Maria Antonia, una cum matre, in civitatem *Bayona* se trastulit. Anno 1722 Ioanni Antonio Valverde Domínguez nupsit, quocum duos genuit filios, scilicet Sebastianum Antonium, qui ingressus est Ordinem Fratrum Praedicatorum et profectus ad Philippinas, et Eleonoram, quae Soror Dominicana in coenobio oppidi *Loeches* evasit.

Cum vir migraret Cadicem et postea Hispalem, Serva Dei, etiam ob mysticas experientias, vocationem ad vitam consecratam perfecit, una cum voluntate monasterium carmelitanum fundandi. Anno 1728, sponso consentiente, votum castitatis emisit. Sequenti anno vestem induit Tertii Ordinis Carmelitis et, in Sancta Hebdomade, intime Domini Passionem est experta. Illo tempore, supernaturali dono, didicit legere ac scribere et, confessore duce, *Vitae suae narrationem* conficere incepit.

Vocationem percipiens ad contemplationem, Hispalim petivit, ubi vir eius vivebat, qui repugnabat eam definitive coniugale tectum relinquere, quod, iuxta temporis leges, fas erat communi consensu *pro statu perfectionis*. Is autem, post confessionem, a gratia commotus, non solum assensus est uxoris optioni, sed etiam ipsemet deliberavit coenobium ingredi. Duos filii, adhuc infantes, commissi sunt: puer confessori, qui eum transtulit ad Romam, puella vero quibusdam familiae amicis. Maria Antonia,

primo inepta ad monasterium fundandum Compostellae propter episcopi aversionem, monasterium carmelitidem *Corporis Christi* Compluti ingredi optavit, dum vir, eodem die, carmelitanum iter in collegio sancti Cyrilli aggrederebatur. Compluti professionem religiosam emisit die 19 mensis Martii anno 1734 et, anno 1741, Antistita est electa.

Adiuvantibus duobus benefactoribus et post longas inter Praepositum Generalem Carmelitarum Descalceatorum et Hispanicas civiles auctoritates negotiationes, anno 1748 Serva Dei et quinque consorores novam institutionem Compostellae incipierunt. Anno 1750 electa est Antistita et, munere expleto, tres post annos officium sumpsit iantricis. Illis annis pergit *Vitae narrationem* scribere et etiam librum *Aedificium Spirituale*. Anno 1757 denuo unanimiter electa est Antistita, sed anno 1759 hoc munus deposuit et ad ostium rediit.

Serva Dei clare eminuit et magno habita vita contemplativa, cuius eucharistica devotio erat fundamentum. Mulier humilis, frugi, Domini voluntati oboediens, permota est spe et fide in Deum. Viam perfectionis quaesivit. Fortis in difficultatibus et doloribus evasit. Maximi momenti ei fuit vita consecrata, quam perduxit secundum temporum ingenium et episcopo ac paracho probantibus.

Eius spiritus fidei se praebuit maxime continua precatione, assidua investigatione voluntatis Dei, devotione Ss.mae Trinitati, crucis mysterio participatione, Virginis Mariae ac sancti Ioseph imitatione. Impulsa semper fuit ab amore erga Deum, quem in fraternam caritatem transferebat, praesertim erga pauperes.

Maria Antonia a Iesu die 10 mensis Martii anno 1760 Compostellae est mortua. Exuviae eius duos per dies expositae

sunt et honoris tributum multitudinis commotae receperunt. Corpus servavit colorem et mollitudinem vitae, ita ut admirationem suscicaret.

Ob hanc sanctitatis famam, Causa beatificationis et canonizationis apud Curiam ecclesiasticam Compostellanam inita est per celebrationem Inquisitionis Dioecesanae a die 25 mensis Ianuarii anno 1992 ad diem 14 mensis Iunii anno 1996, cuius auctoritas et vis iuridica ab hac Congregatione de Causis Sanctorum per decretum die 26 mensis Octobris anno 1997 probatae sunt. *Positione* confecta, die 13 mensis novembris anno 2007 locum habuit Sessio Consultorum Historicorum. Deinde disceptatum est, iuxta consuetudinem, an Serva Dei more heroum virtutes christianas exercuisset. Die 11 mensis Novembris anno 2014, prospero cum exitu, locum habuit Congressus Peculiaris Consultorum Theologorum. Patres Cardinales et Episcopi in Sessione Ordinaria diei 25 mensis Septembris anno 2018, cui egomet ipse Angelus Cardinalis Becciu praefui, professi sunt Servam Dei virtutes theologales, cardinales iisque adnexas in modum heroum exercuisse.

Facta demum de hisce omnibus rebus Summo Pontifici Francisco per subscriptum Cardinalem Praefectum accurata relatione, Sanctitas Sua, vota Congregationis de Causis Sanctorum excipiens rataque habens, hodierno die declaravit: *Constare de virtutibus theologalibus Fide, Spe et Caritate tum in Deum tum in proximum, necnon de cardinalibus Prudentia, Iustitia, Temperantia et Fortitudine, iisque adnexis, in gradu heroico, Servae Dei Mariae Antoniae a Iesu (in saeculo: Mariae Antoniae Pereira y*

Andrade), Monialis professae Ordinis Carmelitarum Discalceatorum, in casu et ad effectum de quo agitur.

Hoc autem decretum publici iuris fieri et in acta Congregationis de Causis Sanctorum Summus Pontifex referri mandavit.

Datum Romae, die 7 mensis Novembris a.D. 2018.

ANGELUS Card. BECCIU
Praefectus

✠ MARCELLUS BARTOLUCCI
Archiep. tit. Mevaniensis
a Secretis